

Action de l'acide ascorbique sur la fragilité vasculaire. Influence de la voie d'administration. Rev. Belge des Sciences médic., 1938.

Sur la nature de l'anaphylaxie (met P. NOLF). Presse médicale, 1945.

Le rôle de l'endothélium vasculaire dans l'anaphylaxie aux érythrocytes des organes isolés de cohayes (met P. NOLF). Archives internat. de Pharmacodynamie, 1946.

La transfusion sanguine et les dérivés du sang. Le Scalpel, 1949.

L'organisation de la transfusion sanguine en Belgique. Veiligheid, Hygiène en Verfraaing der werkplaatsen, 1949.

La transfusion sanguine et l'approvisionnement en dérivés du sang en Belgique. Bullet. intern. d'Hygiène, 1949.

L'origine de l'Afribrinogène de Wooldridge (met P. NOLF). Arch. intern. Physiol., 1950.

L'action des anaphylatoxines sur les organes isolés. C.R. Soc. Biol., 1950.

L'activité des services de transfusion de la Croix-Rouge de Belgique. Bruxelles-Médec., 1950.

Le foie du colonial. Congrès intern. Médec. Ostende, 1950.

De l'intervention du foie dans les phénomènes de la coagulation du sang (met P. NOLF). Le Sang, 1951.

Les épreuves fonctionnelles du foie chez les coloniaux (met V. BOXUS). Ann. Soc. Belge Médec. tropic., 1951.

One stage total hepatectomy in the dog (met P. NOLF). Arch. intern. Pharmacod. et de Thérapie, 1951.

The influence of the liver on the coagulation of the blood (met P. NOLF). Blood, 1951.

Des modifications de la coagulation du sang chez le chien après l'extirpation du foie (met P. NOLF). Bull. Acad. royale de Belgique. Classe des Sc., 1951.

Modifications of the proteins of the blood plasma and the thoracilymph after an intravenous injection of peptone to the liverless dog (met P. NOLF). Proc. of the Physiolog. Soc., 1951.

L'action des anaphylatoxines sur les organes isolés. Rev. Belge de Péthol. et de Médec. expér., 1951.

Héparine et phénomène de Shwartzman. C.R. Soc. Biol., 1951.

One stage method of hepatectomy in the dog (met P. NOLF). Proc. Soc. Exper. Biol., and Med., 1951.

Le donneur de sang du point de vue médico-social. Rapport au IVe Congrès Internat. Transfusion sanguine, Lisbonne, 1951.

Les recherches hématologiques au Congo belge. Ier Colloquium d'Hématologie africaine. Lisbonne, 1951.

FIRMIN GOVAERT

1938

Govaert, Firmin werd geboren te Gent op 18 december 1902. Hij volbracht zijn middelbare studiën aan het Koninklijk Atheneum te Gent : zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij het diploma behaalde van apotheker in 1927, en van doctor in de scheikunde in 1928.

Hij werd op 1 december 1928 benoemd tot assistent aan het laboratorium voor algemene en toxicologische scheikunde aan de Rijksuniversiteit te Gent bij K.B.

van 10 december 1928, en op 1 december 1930 tot leider van werkzaamheden bij hetzelfde laboratorium bij K.B. van 9 januari 1931.

Gedurende de academiejaren 1933-1934, 1934-1935 en 1935-1936 suppleerde hij Professor Goubau voor de cursus „Algemene organische scheikunde” in het eerste en tweede licentiaat scheikunde.

Op 1 oktober 1934 werd hij tot geassocieerde van het Nationaal Fonds voor wetenschappelijk onderzoek aangesteld.

Bij K.B. van 13 juni 1936 werd hij benoemd tot docent bij de Rijksuniversiteit te Gent en belast met de volgende leeropdracht :

1) algemene organische scheikunde met praktische oefeningen, in het eerste en tweede licentiaat scheikunde, 2) grondige cursus in de algemene organische scheikunde (2^e licentiaat scheikunde).

Bij K.B. van 10 december 1938 werd hij verder belast met de cursus in de algemene scheikunde (partim : organische scheikunde) met praktische oefeningen voor de 2^e candidatuur (in de natuurwetenschappen, in de natuur- en geneeskundige wetenschappen, voor de scheikundige ingenieurs).

Tevens werd hij belast met het geven van dezelfde cursus met praktische oefeningen aan de toekomstige landbouwingenieurs (2^e candidatuur).

Hij werd bevorderd tot gewoon hoogleraar op 20 november 1940 bij besluit van de sekretaris-generaal, bekrachtigd bij Regentsbesluit van 14 april 1945.

Op 15 maart 1943 werd hij aangesteld om ook in het hoger instituut voor licha-

melijke opvoeding de cursus in de algemene chemie, (partim : organisch)—met praktische oefeningen te doceren (K.B. van 20 juni 1945).

In 1956 werd hij van een gedeelte van zijn onderwijs ontlast, zodat op 1 januari 1959 zijn leeropdracht de volgende was :

1) algemene scheikunde, partim : organische scheikunde, met praktische oefeningen voor de volgende tweede candidaturen : natuur- en geneeskunde, wetenschappen (artsenijbereidkunde, veeartsenijkunde, scheikunde, biologie, aard- en delfstofkunde), hoger instituut voor lichamelijke opvoeding, scheikundig ingenieur en landbouwingenieur.

2) grondige cursus in de algemene organische scheikunde (2^e licentiaat scheikunde).

Na het vervullen van een eerste mandaat van beheerder van het Universitair vermogen van 1949 tot 1953 werd hij opnieuw als lid van deze beheerscommissie aangesteld in 1958.

In 1955 werd hij afgevaardigde der faculteit der wetenschappen in de Raad van Beheer der Universiteit.

Sedert 1946 is hij lid van de derde wetenschappelijke commissie bij het Nationaal fonds voor wetenschappelijk onderzoek, alsook van het Nationaal comité voor zuivere en toegepaste wetenschappen en sedert 1955 lid van de Beheerraad der Universitaire stichting.

Bij ministerieel besluit van 20 december 1957 werd hij, als vertegenwoordiger der Universiteit, tot lid benoemd van de commissie voor het bepalen der gelijkwaardigheid voor de wetenschappen.

In verband met zijn wetenschappelijke activiteit dient een aantal onderzoeken vermeld, besteed aan de synthese van aminoalcoholen en derivaten met het oog op hun eventueel belang in verband met hun physiologische werking. Verder werden belangrijke onderzoeken gewijd aan de structuurbeoordeling van in de natuur voorkomende producten.

Bij K.B. van 10 december 1953 benoemd tot corresponderend lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België, werd hij werkend lid van de Academie sedert 19 oktober 1955.

Bij K.B. van 31 oktober 1966 werd hij, met ingang van 1 oktober 1967, tot het emeritaat toegelaten.

PUBLIKATIES VAN FIRMIN GOVAERT

IN BOEKVORM

Cursus in de organische scheikunde, 255 blz.

BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN

Contribution à l'étude de la nitration de l'acide o. fluorbenzoïque. Ac. roy. de Belg., Bull. cl. des sciences, 5e série, XV, 1929, p. 761-792.

Étude de la nitration de l'o.toluidine. Bull. Soc. Chim. Belg., 38, 1929, 27.

Over enige in acht te nemen punten bij het gebruiken van de microphotometer van Dr. Moll. Nat. Tijdschrift, XIII, 1931, p. 24-30.

Contribution à la détermination microchimique de l'azote d'après Pregl. Microchemie, IX, 1931, p. 238-344.

Bijdrage tot de microchemische stikstofbepaling. Nat. Tijdschrift, XIII.

Le dosage des halogènes dans les matières organiques par la méthode au sodammonium. C.R. de l'ac. des sc. de Paris, 195, 1932, 797.

Over acetamide en benzamide. Nat. Tijdschr., XV, 1933, p. 149-153.

Le dosage des halogènes dans les matières organiques par la sodammonium : Dosage du fleur dans quelques composés organiques. C.R. de l'ac. des sc. de Paris, 195, 1932, 1278.

Sur une nouvelle tétramine alipathique : le tétraminotétraméthyle-méthane. Kon. Ak. v. Wet. Amst., 37, 1934, p. 156-162.

L'emploi de l'acide chlorhydrique liquide dans la préparation des dichlorarsines. C.R. de l'ac. des sc. de Paris, 200, 1935, 1603.

Polyterpene und polyterpenoide CXXIII ; Abbau des Allobetulins und oxymethylen-allo-betulons mit chromtrioxyd (met L. RUZICKA). XX Helv. chim. Acta, 21, 1937, p. 73-83.

Een nieuwe bereidingsmethode voor thionylbromide (met M. HANSENS). Nat. Tijdschr., XX, 1938, congresnummer, p. 77-79.

Bepaling van de dielectrische constante en van het electrisch dipoolmoment van thionylbromide en thionylchloride (met M. BEYAERT). *Ibid.*, 119-124.

Met monobroom- en monojoodhydrine van pentaerythriet (met BEYAERT). Nat. Tijdschr., XXI, 1939, p. 29-31.

Les dérivés aminés de la pentaérythrite II : Le tétraminotétraméthyle-méthane (met BEYAERT). Kon. A. v. Wetensch. Ams., 42, 1939, 637-640.

Les dérivés aminés de la pentaérythrite III : Le ioxydiaminotétraméthyle-méthane (met BEYAERT). Kon. Ak. v. Wetensch. Amst., 42, 1939, 641-648.

Les dérivés aminés de la pentaérythrite IV : L'aminotrioxytétraméthyle-méthane. *Ibid.*, 790-797.

Les dérivés aminés de la pentaérythrite V : L'oxytriaminotétraméthyle-méthane. *Ibid.*, 776-789.

De Werking van thionylchloride en thionylbromide op pentaerythriet (met HANSENS). Nat. Tijdschr. XXI, 1939, 215-217.

De gemengde trihalogeenderivaten van tetraoxymethylmethaan (met BEYAERT). Kon. VI. Ac. v. We. van België, 1940, nr. 5, p. 1-20.

De gemengde trihalogeenderivaten van tetraoxymethylmethaan (met BEYAERT). Nat. Tijdschr., XXII, 1940, p. 73-74.

Het bereiden van het mono- en dibroompentaerythriet (met BEYAERT en HANSENS). *Ibid.*, 249-262.

Over het bereiden van het tri- en tetrabroompentaerythriet. *Idem*, 263-268.

De aminoderivaten van pentaerythriet door M. Beyaert. 150 blz., 4 fig., 1941, Uitgave van het Natuurw. Tijdschr., Gent.

Over enkele quaternaire ammoniumderivaten afgeleid van tetraminotramethylmethaan (met J. CAZIER). Nat. Tijdschr., XXIII, 1941, 149-156).

Over de bereiding van tetrachloorpentaerythriet (met HANSENS en BEYAERT). Ned. Ak. van Wet., LII, 1943, nr. 4, 135-137.

Sur quelques dérivés quaternaires du diaminométhyle-dioxy-méthyle-méthane (met CAZIER). Bull. Soc. Chim. de Belg., 54, 1945, p. 43-56.

La spiro-di-triméthylènimine 3.3. ou diaminospiroheptane (met BEYAERT). *Ibid.*, 55, 1946, 106-107.

Sur quelques dérivés quaternaires du triaminométhyle-oxyméthyle-méthane, du 3. aminométhyle-3. brome-méthyle-oxacyclobutane et du 3.3. di-aminométhyle-oxacyclobutane ; (met J. CAZIER). Bull. Soc. chim. Belg., 56, 1947, p. 251-260.

Détermination quantitative des acides alpha et bêta dans le houblon (met M. VERZELE). Congrès internationale des industries de fermentation, Gand, 1947, conférences et communications, p. 279. *Idem*, Fermentatio, 1-3, p. 1-16, 1948.

Sur la transformation de l'humulone (met M. VERZELE). Congrès int. des ind. de ferm., conf. et comm., p. 297.

L'extraction des acides alpha et bêta du houblon ou de la lupuline (met BYEAERT en CORNAND). *Ibid.*, p. 1-43.

Sur la 3-oxyméthyle-4-aminométhyle-triméthylènimine (met J. HOSTE). Bull. Soc. chim. Belg., 57, 1948, p. 19-23.

Nouvelle méthode de dosage des acides amers dans le houblon (met M. VERZELE). Fermentatio, 4-6, 1958, p. 35-42.

Sur quelques dérivés quaternaires du méthylamino-trioxyméthyle-méthane (met J. CAZIER). *Ibid.*, p. 232-235.

Les dérivés sulfamidés du tétraméthyle-méthane. I: Le tétra-sulfamido-méthyle-, l'oxyméthyle-trisulfamidométhyle-, le dioxyméthyle-disulfamidométhyle- et le trioxyméthyle-sulfamidométhyle-méthane (met HOSTE). *Ibid.*, 58, 1949, p. 16-27.

Bitter Principles of the hop. J. of the Inst. of Brewing, LV, 3, 1949, p. 175.

Les dérivés sulfamidés du tétraméthyle-méthane. II: Sur quelques sulfamidés spirocycliques et semi-spirocycliques (met HOSTE). Bull. Soc. chim. Belg., 58, 1949, p. 157-166.

On the construction of the β hops acid (met VERZELE). *Ibid.*, 432-449.

Structure of the hydrogenation of lupulone; (met VERZELE). J. of the chem. Soc. of London, 362, 1952, p. 1954.

Humulinon: its alleged occurrence in hops. *Ibid.*, 636, 1952, p. 3313-3314.

L'humulinone n'est pas un nouveau constituant du houblon (met VERZELE). 2e Congrès intern. des ind. de fermentation, Knokke, 1952, p. 177-179.

The analysis of Hops (met VERZELE). Wallerstein communications, vol. XVII, nr. 57, 119-125.

Over de bereiding van enkele oxycarbonzuren en derivaten ten koste van tetraoxymethylmethaan. I. Het 3.3.3. trioxy-methyl-propionzuur (met P. CORNAND). Meded. van de Kon. VI. Ac. Klasse der wetensch., Jg. XVI, 1954, nr. 8, p. 1-13.

Idem. II. Het 3.3. dioxymethylglutaarzuur (met P. CORNAND). Meded. van de Kon. VI. Ac., Klasse der Wet., Jg. XVI, 1954, nr. 14, p. 1-19.

L'analyse du houblon (met M. VERZELE). Fermentatio, reeds gepubliceerd in Wallerstein.

Analysis of the « humulone complex » by a chrom. partition procedure (met VERZELE). Wallerstein communications, vol. XVIII, 1955, nr. 62, p. 181-190.

Xanthohumol (met M. VERZELE, M. ANTEUNIS, F. FONTYN en J. STOCKX). Experientia, Vol. XIII/3, 1957, p. 105.

ANDRÉ VAN DEN HENDE

1939

Van Den Hendé André, werd geboren te Gent op 14 februari 1914. Behaalde aan de Rijkslandbouwhogeschool het diploma van Landbouw-Scheikundig Ingenieur (1934). Studeerde daarna aan de Rijksuniversiteit te Gent: Licentiaat in de Scheikundige wetenschappen, promoveerde hij er tot Doctor in de Scheikundige wetenschappen met een proefschrift over het „Raman-onderzoek van hogere vetzuren”.

Werd als tijdelijk assistent aangesteld aan de Rijkslandbouwhogeschool op 1 september 1934 en bij K.B. van 1 oktober 1939 benoemd tot docent voor de nieuwe opgerichte cursus Fysico-chemie. Hij werd verder belast met de cursussen Technologie (partim. Bereiding Kunstmeststoffen), Beginselen van de Scheikunde (Graduaat) en bij het afsterven van wijlen Prof. Van Dormael, met de cursus Analytische Chemie.

Hij werd bevorderd tot gewoon hogleraar met ingang van 1 juli 1950. Zijn aandacht ging vooral naar de studie van de bodemvruchtbaarheid. Dit onderzoekswerk werd vanaf mei 1949 gesteund door het I.W.O.N.L., evenals de later opgerichte secties voor radioactieve isotopen (1953) en zware isotopen (1959).

Hij nam deel aan talrijke internationale symposia en congressen: Londen (1949), Amsterdam (1950 — Internationaal Bodemkundig Congres; Ondervoorzitter van de sectie Bodemscheikunde), Wenen (1957 — Kalisymposium), Montpellier (1964 — 1^e Europees Congres over Plantenvoeding).

Hij werd aangeduid als nationaal vertegenwoordiger voor de specialiteit radioagronomie, in de schoot van de O.C.D.E., de F.A.O. en U.N.E.S.C.O. In verband hiermede vertegenwoordigde hij ons land op verschillende congressen: Wageningen (1956), Parijs (1957 — U.N.E.S.C.O.-Congres), Parijs (1958 — Joint meeting O.C.D.E.), Genève (1958 en 1964 — 2e en 3e Internationale Conferentie over de vredelievende toepassingen van de Kernwetenschappen).

